

Бошков А.В. (Одеса) – студент факультету іноземних мов Університету Ушинського

Петінова Оксана Борисівна (Одеса) – доктор філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського

МОЛОДІЖНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Молодіжна соціальна політика – комплексне явище, що є результатом практичної, науково-теоретичної, ідеологічної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді. Питання державної молодіжної соціальної політики приваблювала багатьох вчених як вітчизняних так і зарубіжних зокрема Р. Томсон, Д. Рош, С. Такер, Р. Флінн[5], А. Счізеротто, Г. Гаспероні, Є. Бородінім, С. Лазором[2] М. Головатим[1], М. Перепелицею та іншими[3].

На сьогоднішній день питання молодіжної соціальної політики є недостатньо розвиненим. Це пояснюється незначним досвідом незалежності української держави, що зумовлює недостатність нормативно-правового забезпечення здійснення державної молодіжної політики так, як проблеми пов'язані з молодіжною політикою витісняються необхідністю врегулювання суспільно-політичних та економічних проблем, з якими країна зіткнулася після проголошення суверенітету.

Актуальність теми дослідження обумовлена потребами оптимального реформування українського суспільства, виходу України із системної кризи, її духовно-моральному, економічному і політичному оновленню. Молодь, як соціально-демографічна група є одним із суб'єктів реформаційного процесу, від позицій, активності якого залежить не тільки ефективність соціальних перетворень сьогодення, але й майбутній розвиток суспільства.

Тому ми взяли за мету дослідити та з'ясувати характер відношення населення стосовно реалізації молодіжної соціальної політики в Україні, на основі орієнтування респондентів із опитуванням матеріалу.

Під терміном «**молодіжна соціальна політика**» розуміємо невід'ємну складову соціальної політики держави, інших суб'єктів суспільно-політичного життя і відносин, яка спрямована на створення реальних умов, стимулів і конкретних механізмів реалізації інтересів і самореалізації молодих громадян країни, здійснення їхніх життєвих цілей і планів[1].

Нами було проведено емпіричне дослідження, у якому брали участь 30 випадково обраних респондентів віком від 17 до 30 років, різних фахових направленостей.

Ми виявили такі засади щодо рівня проінформованості молоді про здійснення молодіжної соціальної політики в Україні, який показав, що респонденти мають достатній рівень знань стосовно здійснення молодіжної соціальної політики в Україні, але все ж таки потрібно провести пропаганду.

На основі проведеного опитування та аналізу емпіричних даних ми дійшли наступних висновків:

- більшість респондентів проявляють зацікавленість молодіжною соціальною політикою, знають про існування її основних пріоритетних напрямків;

- більшість респондентів знають про наявність організацій та установ, які надають допомогу в працевлаштуванні такі як: державна служба зайнятості, молодіжні центри праці та інші;

- більшість респондентів ставлять середню оцінку рівню допомоги організацій, установ з працевлаштування та визначають, що основними труднощами з якими молодь стикається під час пошуку роботи є пропозиції з

низькою заробітною платою, робота не за фахом та неофіційне працевлаштування;

- більшість молодих людей почувають посилення матеріальної, економічної та психологічної залежності від суспільства та батьків;

- на основі дослідження ми дізналися, що більшість респондентів мають серйозне ставлення до здійснення політики соціального захисту в Україні. Більшість з них виділяють основні напрямки політики соціального захисту, які підлягають більш детальному розгляду та удосконаленню.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Головатий М. Ф. Молодіжна політика в Україні: проблеми оновлення / М. Ф. Головатий. – К. : Наук. думка, 1993. – 325 с.

2. Лазор О. Взаємодія органів місцевого самоврядування та державної влади Німеччини у сфері молодіжної політики // "Ефективність державного управління": Зб. наук. пр. – 2002. – Вип. 1/2. – С. 248-253.

3. Перепелиця, М. Державна молодіжна політика: молодь про її формування та реалізацію // Віче. – 2000. - № 10. – С. 47-60.

4. Прохоров А.М. Советский энциклопедический словарь. ред. А.М.Прохоров,— М.: Сов. энцикл., 1982. — С. 833.

5. Jeremy Roche Youth in Society: Contemporary Theory, Policy and Practice. – L.: Open University, 2001. – 260 p.